

Lieta C-782/23

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2023. gada 19. decembris

Iesniedzējtiesa:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lietuva)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2023. gada 13. decembris

Prasītāja un kasācijas sūdzības iesniedzēja:

“Tauritus” UAB

Atbildētājs un otra puse kasācijas tiesvedībā:

Muitinēs departamentas prie Lietuvos Respublikos finansu ministerijos

Piedaloties:

Kauno teritorinė muitinė

[..]

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

(Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa)

RĪKOJUMS

2023. gada 13. decembris

[..] Lietuvas Augstākās administratīvās tiesas palāta paplašinātā sastāvā [tiesas sastāvs],

tiesas sēdē rakstveida apelācijas procesā ir izskatījusi administratīvo lietu saistībā ar prasītājas – sabiedrības ar ierobežotu atbildību “Tauritus” – apelācijas sūdzību par *Vilniaus apygardos administracinis teismas* (Viļņas Administratīvā apgabaltiesa, Lietuva) 2022. gada 19. janvāra spriedumu administratīvajā lietā par

prasītājas, sabiedrības ar ierobežotu atbildību “Tauritus”, prasību pret atbildētāju *Muitinēs departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos* (Lietuvas Republikas Finanšu ministrijas Muitas departaments) (persona, kas iestājusies lietā – *Kauno teritorinė muitinė* (Kauņas muitas dienests)) par lēmumu atcelšanu.

Tiesnešu palāta paplašinātā sastāvā

ir konstatējusi turpmāko.

I.

- 1 Šī lieta attiecas uz nodokļu strīdu starp prasītāju, sabiedrību ar ierobežotu atbildību “Tauritus” (turpmāk tekstā – “sabiedrība”), un atbildētāju, Lietuvas Republikas Finanšu ministrijas Muitas departamentu (turpmāk tekstā – “departaments”). Šī lieta cita starpā attiecas uz Kauņas muitas dienesta 2017. gada 14. septembra inspekcijas ziņojuma Nr. 7KM320048M (turpmāk tekstā – “ziņojums”) daļu, ar kuru sabiedrībai tika noteikts novērtējums un tai tika piespriests samaksāt nokavējuma procentus 4853 EUR apmērā par importa pievienotās vērtības nodokli (turpmāk tekstā – “PVN”).

Juridiskais pamats: Savienības tiesības

- 2 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (turpmāk tekstā – “Savienības Muitas kodekss”), 15. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir noteikts:

“2. Kad persona muitas dienestiem iesniedz muitas deklarāciju, [...] attiecīgā persona kļūst atbildīga par visu turpmāk norādīto:

a) deklarācijā, paziņojumā vai pieteikumā sniegtās informācijas pareizību un pilnīgumu; [..]”.

- 3 Savienības Muitas kodeksa 70. pantā cita starpā ir noteikts:

“1. “Preču muitas vērtības pamatbāze ir darījuma vērtība, kas ir faktiski samaksātā vai maksājamā cena par precēm, kad tās pārdod izvešanai uz Savienības muitas teritoriju; šī cena vajadzības gadījumā tiek pielāgota.

2. Faktiski samaksātā vai maksājamā cena ir kopējā summa, ko pircējs par importētajām precēm ir samaksājis vai kas viņam jāmaksā pārdevējam vai trešai personai pārdevēja labā, un tā ietver visus maksājumus, kuri ir samaksāti vai jāmaksā saskaņā ar importēto preču pārdošanas nosacījumiem.

3. Darījuma vērtību piemēro, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

[..] b) pārdošana vai cena nav atkarīga no kāda nosacījuma vai apsvēruma, kura dēļ vērtējamo preču vērtību nav iespējams noteikt; [..]”.

- 4 Savienības Muitas kodeksa 173. panta 3. punktā ir noteikts, ka “pēc deklarētāja pieteikuma trīs gadu laikā no muitas deklarācijas pieņemšanas datuma var atļaut grozīt muitas deklarāciju pēc preču izlaišanas, lai deklarētājs varētu izpildīt saistības attiecībā uz attiecīgās muitas procedūras piemērošanu precēm”.
- 5 Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/2447 (2015. gada 24. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (turpmāk tekstā – “Īstenošanas regula”), 128. panta 1. punktā ir noteikts, ka “to preču vērtību, kuras pārdod eksportam uz Savienības muitas teritoriju, nosaka muitas deklarācijas pieņemšanas laikā, pamatojoties uz pārdošanu, kas veikta tieši pirms preču ieviešanas minētajā muitas teritorijā”.
- 6 Īstenošanas regulas 133. pantā ir paredzēts, ka, “ja ievesto preču pārdošana vai cena ir atkarīga no nosacījuma vai apsvēruma, kura vērtību saistībā ar vērtējamajām precēm ir iespējams noteikt, šādu vērtību uzskata par faktiski samaksātās vai maksājamās cenas daļu [...]”.
- 7 Saskaņā ar Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 85. pantu “attiecībā uz preču importu summa, kurai uzliek nodokli, ir muitas vērtība, kas noteikta saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas noteikumiem”.

Attiecīgie fakti

- 8 Saskaņā ar 2017. gada 26. maija rīkojumu Kauņas muitas dienests veica sabiedrības nodokļu pārbaudi par laikposmu no 2015. gada 1. oktobra līdz 2017. gada 30. aprīlim, kuras laikā tas konstatēja, ka laikposmā, uz kuru attiecās pārbaude, šī sabiedrība cita starpā bija iegādājusies dažādus daudzumus dīzeļdegvielas un reaktīvo dzinēju degvielas no dažādiem piegādātājiem un importēja to Lietuvas Republikas teritorijā.
- 9 Ar piegādātājiem noslēgtajos līgumos un sabiedrībai izrakstītajos faktūrrēķinos bija norādīta cena, kas sabiedrībai provizoriski jāmaksā par preču iegādi (turpmāk tekstā – “pagaidu cena”).
- 10 Deklarējot iegādātās un importētās degvielas laišanu brīvā apgrozībā un izmantošanu valsts teritorijā, sabiedrība savās importa deklarācijās kā preču muitas vērtību deklarēja pagaidu cenu. Tādējādi savās deklarācijās sabiedrība kā muitas vērtības noteikšanas kodu attiecīgajām precēm norādīja “6”, proti, tā noteica vērtību, piemērojot Savienības Muitas kodeksa 74. panta 3. punktā un Īstenošanas regulas 144. pantā noteikto “pieejamo datu” metodi.
- 11 Saskaņā ar nosacījumiem līgumos, kas noslēgti ar piegādātājiem, pagaidu cena pēc tam tika koriģēta, lai ņemtu vērā apstākļus pēc preču importa, piemēram, degvielas vidējās cenas tirgū attiecīgajā periodā un vidējo valūtas maiņas kursu

- attiecīgajā periodā. Par šo pārskatīto cenu (turpmāk tekstā – “galīgā cena”) sabiedrība un tās piegādātāji vienojās, noslēdzot papildu vienošanās (līgumu pielikumi), pamatojoties uz kurām piegādātāji izrakstīja pārskatītus rēķinus (atkarībā no iepriekš minētajām tirgus cenu svārstībām atsevišķos gadījumos galīgā cena bija augstāka par pagaidu cenu un citos gadījumos – zemāka).
- 12 Saņēmusi no piegādātājiem šos pārskatītus rēķinus, sabiedrība pēc savas iniciatīvas lūdza koriģēt iepriekš minētajās importa deklarācijās deklarēto preču vērtību.
  - 13 Pārbaudē tika konstatēts arī, ka laikposmā no 2016. gada 29. septembra līdz 2017. gada 1. februārim sabiedrība iesniedza muitas dienestam 13 importa deklarācijas (turpmāk tekstā – “attiecīgās deklarācijas”), kurās pagaidu cena, par kuru bija panākta vienošanās ar piegādātājiem, bija norādīta kā importētās degvielas (turpmāk tekstā – “attiecīgās preces”) muitas vērtība. Piegādātāji 2017. gada 6. februārī un 2017. gada 15. martā nosūtīja sabiedrībai pārskatītus rēķinus (turpmāk tekstā – “pārskatītie rēķini”), kuros bija norādītas importētās degvielas galīgās cenas, kas bija augstākas nekā attiecīgajās deklarācijās deklarētā muitas vērtība.
  - 14 Atšķirībā no citiem gadījumiem sabiedrība attiecīgajās deklarācijās nelūdza muitas iestādēm veikt preču muitas vērtības korekciju un nesamaksāja papildu importa PVN valsts budžetā pirms nodokļu pārbaudes sākuma (2017. gada 26. maijs).
  - 15 Savukārt Kauņas muitas dienests, piemērojot Savienības Muitas kodeksa 70. panta 1. punktā minēto muitas vērtības noteikšanas metodi, pieņēma pārskatītajos rēķinos norādīto galīgo cenu kā attiecīgo preču muitas vērtību un cita starpā noteica sabiedrībai papildu novērtējumu un lika tai samaksāt nokavējuma procentus saistībā ar importa PVN par laikposmu no dienas, kad muitas iestādes pieņēma attiecīgās deklarācijas, līdz ziņojuma sagatavošanas dienai (2017. gada 14. septembris).
  - 16 Nodokļu strīdu par šo vietējās nodokļu administrācijas lēmumu izskatīja departaments, *Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės* (Lietuvas Republikas Nodokļu strīdu komisija) un Viļņas Administratīvā apgabaltiesa, kas visi nosprieda, ka attiecīgo nokavējuma procentu aprēķins ir pamatots.
  - 17 Ar 2020. gada 17. jūnija lēmumu Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa, kas izskatīja prasītājas apelācijas sūdzību, nodeva nodokļu strīdu atpakaļ departamentam atkārtotai izskatīšanai, būtībā uzskatot, ka nodokļu administrācija ir nepamatoti aprēķinājusi attiecīgo preču muitas vērtību, piemērojot “darījuma vērtības” metodi. Tiesa būtībā nosprieda, ka Savienības Muitas kodeksa 70. panta 1. punkta piemērošana nevar būt balstīta uz galīgo cenu, kas nebija zināma un nevarēja būt zināma attiecīgo preču importēšanas brīdī un sākotnējo deklarāciju iesniegšanas brīdī.

- 18 Ar 2020. gada 31. decembra lēmumu departaments pēc prasītājas sūdzības par strīdīgā ziņojuma daļu atkārtotas izskatīšanas apstiprināja Kauņas muitas dienesta lēmuma attiecīgo daļu, proti, prasītājas pienākumu maksāt attiecīgos nokavējuma procentus.
- 19 Šī (centrālā) nodokļu administrācija cita starpā uzskatīja, ka fakti, kas bija izvērtēti EST spriedumos, uz kuriem tika izdarīta atsauce iepriekš minētā 2020. gada 17. jūnija lēmuma pieņemšanā, atšķiras no šā nodokļu strīda faktiem, un līdz ar to it īpaši uzskatīja, ka pēc tam, kad sabiedrība bija saņēmusi no piegādātājiem pārskatītos rēķinus ar galīgo cenu, tai bija pienākums lūgt attiecīgo importa deklarāciju korekciju, proti, aprēķināt preču muitas vērtību saskaņā ar Savienības Muitas kodeksa 70. panta 1. punktu, pieņemot galīgo cenu, kas pārskatītajos rēķinos norādīta kā darījuma vērtība. Departaments uzskata, ka, tā kā sabiedrība pirms nodokļu pārbaudes sākuma šo pienākumu neizpildīja, Kauņas muitas dienests pamatoti varēja koriģēt iepriekš aprakstītās attiecīgās deklarācijas un aprēķināt nokavējuma procentus, sākot no dienas, kad muitas iestādēs tika iesniegtas sākotnējās deklarācijas.
- 20 Tā kā Viļņas Administratīvā apgabaltiesa ar 2022. gada 19. janvāra nolēmumu apstiprināja departamenta nostāju un noraidīja sabiedrības prasību, prasītāja iesniedza kasācijas sūdzību Lietuvas Augstākajā administratīvajā tiesā.

Palāta paplašinātā sastāvā

ir konstatējusi turpmāko.

II.

- 21 Ņemot vērā valsts nodokļu administrācijas administratīvo praksi, ko skaidri ilustrē attiecīgā nodokļu strīda apstākļi, šajā lietā rodas jautājums par Savienības Muitas kodeksa 70. panta un 173. panta 3. punkta interpretāciju. Tādēļ šajā lietā ir jāvēršas Eiropas Savienības Tiesā (turpmāk tekstā – “Tiesa”) ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par šo Savienības tiesību normu interpretāciju [...] [pamats, lai vērstos Tiesā].

Sākotnējās piezīmes

- 22 Šajā tiesvedības posmā ir jānorāda, ka, pirmkārt, lai gan strīds šajā lietā attiecas tikai uz nokavējuma procentu summu, kas prasītājai ir jāmaksā, nokavējuma procentu summa ir tieši saistīta ar nodokļa parāda summu un ar brīdi, kad rodas pienākums izpildīt nodokļa maksāšanas pienākumu. Līdz ar to, piemēram, ja tiktu konstatēts, ka muitas vērtība, proti, arī ar nodokli apliekamā vērtība, ir noteikta kļūdaini, šajā gadījumā nebūtu iespējams atzīt, ka attiecīgie nokavējuma procenti (to daļa) ir pamatoti.
- 23 Otrkārt, kā minēts iepriekš, šajā lietā Kauņas muitas dienests attiecīgo preču galīgās cenas, par kurām prasītāja bija vienojusies ar piegādātājiem pēc attiecīgo preču izlaišanas, uzskatīja par darījuma vērtību, proti, pieņēma deklarēto pagaidu

cenu, kas vēlāk tika pārskatīta (korigēta), lai atspoguļotu galīgo cenu, kā darījuma vērtību.

23.1. Šī galīgā cena, ko ir atzinis Kauņas muitas dienests un pats departaments, brīdī, kad muitas dienests pieņēma deklarāciju, nebija un nevarēja būt zināma (iesniegtie līgumi ar piegādātājiem un prasītājas paskaidrojumi, ko nodokļu administrācija nav apstrīdējusi, apstiprina, ka galīgās cenas noteikšanas laikā pagaidu cena tika pārskatīta (korigēta), pamatojoties uz tirgus cenu, ko bija publiskojušas konkrētas aģentūras, un vidējām valūtas maiņas kursa svārstībām attiecīgajā laikposmā).

23.2. Turklāt nodokļu pārbaudes laikā savāktie dati arī objektīvi apstiprina, ka galīgā cena dažos gadījumos pieauga un ka citos gadījumos tā samazinājās salīdzinājumā ar pagaidu cenu (pagaidu cenu, par kuru sabiedrība vienojās ar saviem piegādātājiem deklarācijas pieņemšanas dienā, pēc tam varēja koriģēt uz leju vai uz augšu).

- 24 Treškārt, šajā lietā nekas neliecina, ka attiecīgie darījumi ietver krāpšanu, tiesību ļaunprātīgu izmantošanu vai cita veida izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

Muitas vērtības noteikšanas "darījuma vērtības" metodes (ne)piemērošana

- 25 Vispirms ir jāpārbauda, vai Savienības Muitas kodeksa 70. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šā panta 1. punkts nav piemērojams, ja muitas deklarācijas pieņemšanas brīdī un saistībā ar pārdošanu, kas notikusi tieši pirms preču ievešanas muitas teritorijā, ir zināma tikai provizoriski maksājamā cena, kas vēlāk (proti, pēc deklarācijas iesniegšanas un preču laišanas brīvā apgrozībā) tiek koriģēta uz augšu vai uz leju, ņemot vērā apstākļus, kas nav atkarīgi no darījuma pušu gribas un kas deklarācijas iesniegšanas brīdī nav zināmi.
- 26 Šajā saistībā jāatzīmē, ka, vadoties no Savienības Muitas kodeksa 70. panta un Īstenošanas regulas 128. panta 1. punkta, var pamatoti pieņemt, ka, lai piemērotu muitas vērtības noteikšanas "darījuma vērtības" metodi, faktiski samaksātajai vai maksājamajai cenai ir jābūt zināmai (vai nosakāmai) deklarācijas iesniegšanas muitas iestādei brīdī.
- 27 Turklāt Savienības Muitas kodeksa 70. panta 3. punkta b) apakšpunktā ir skaidri paredzēts, ka attiecīgā metode nav piemērojama, ja pārdošana vai cena ir atkarīga no kāda nosacījuma vai apsvēruma, kura dēļ vērtējamo preču vērtību nav iespējams noteikt. Šajā gadījumā vēlāka pagaidu cenas korekcija ir (bija) daļa no attiecīgo preču "pārdošanas nosacījumiem" cita starpā šīs Savienības Muitas kodeksa tiesību normas izpratnē (šajā nozīmē skat. it īpaši Tiesas spriedumu, 2020. gada 19. novembris, *5th AVENUE Products Trading*, C-775/19, EU:C:2020:948, 38.–42. punkts). Tomēr, kā minēts iepriekš, galīgā cena attiecīgo deklarāciju iesniegšanas brīdī nebija zināma, un pēc tam to varēja palielināt vai samazināt, proti, tiek uzskatīts, ka attiecīgā pārdošanas nosacījuma ietekme uz

galīgo cenu, kas faktiski bija jāmaksā, nebija un nevarēja tikt novērtēta brīdī, kad šīs preces tika laistas apgrozībā.

- 28 Tiek uzskatīts arī, ka prasība deklarētājam piemērot “darījuma vērtības” metodi, ja cenu, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precēm, kuras pārdotas eksportam, deklarācijas iesniegšanas brīdī nav iespējams noteikt (tā nav zināma), būtu pretrunā Savienības Muitas kodeksa 15. panta 2. punkta a) apakšpunktā noteiktajam pienākumam. Turklāt tādas pagaidu cenas norādīšana deklarācijā, kas pēc tam tiek koriģēta uz leju vai uz augšu, varētu izraisīt patvaļīgu vai fiktīvu muitas vērtību, kas nebūtu saderīgi ar attiecīgās muitas vērtības noteikšanas metodes piemērošanu (šajā nozīmē skat., piemēram, Tiesas spriedumu, 2022. gada 9. jūnijs, *Baltic Master*, C-599/20, EU:C:2022:457, 26. un 27. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 29 Būtu arī jāatzīmē, ka Tiesa savā 2017. gada 20. decembra sprieduma *Hamamatsu Photonics Deutschland* (C-529/16; EU:C:2017:984) 35. punktā nosprieda, ka “[...] nav atļauts kā muitas vērtību izmantot darījuma vērtību, par kuru ir notikusi vienošanās un kuras vienu daļu veido sākotnēji rēķinā norādītā un deklarētā summa un otru daļu – vienotas likmes korekcija pēc norēķinu perioda beigām, lai gan norēķinu perioda beigās nav iespējams zināt, vai šī korekcija notiks uz augšu vai uz leju”. Lai gan, kā norāda departaments, lietas [...], kurā tika pasludināts spriedums *Hamamatsu Photonics Deutschland*, pamatā esošie fakti atšķiras no šīs lietas faktiem, šis vērtējums tika balstīts uz minētā sprieduma 24.–33. punktā minētajiem vispārējiem tiesību interpretācijas principiem, kas liek secināt, ka arī šajā lietā “darījuma vērtības” metode nevarēja tikt piemērota sabiedrībai brīdī, kad tika iesniegtas attiecīgās deklarācijas (sākotnējās deklarācijas).

Pienākums mainīt brīvā apgrozībā laisto preču deklarēto muitas vērtību

- 30 Šajā lietā arī rodas jautājums par to, vai Savienības Muitas kodeksa 173. panta 3. punkts jāinterpretē tādējādi, ka deklarētājam nav pienākuma lūgt, lai muitas iestādes koriģē muitas vērtību, kas noteikta un deklarēta saskaņā ar minētā kodeksa 74. pantu, ja cena, kas faktiski maksājama par precēm, kas minēta kodeksa 70. panta 1. punktā un kas nebija un nevarēja būt zināma deklarācijas iesniegšanas brīdī, kļūst zināma pēc šo preču laišanas brīvā apgrozībā.
- 31 Šajā lietā Kauņas muitas dienests un departaments būtībā nolēma, ka pēc pārskatīto rēķinu saņemšanas sabiedrībai bija pienākums lūgt grozīt attiecīgās deklarācijas un aprēķināt preču muitas vērtību saskaņā ar Savienības Muitas kodeksa 70. panta 1. punktā noteikto procedūru, kā darījuma vērtību norādot galīgo cenu, par kuru panākta vienošanās pēc deklarāciju iesniegšanas un preču laišanas brīvā apgrozībā. Tā kā sabiedrība nevērsās kompetentajā muitas iestādē, Kauņas muitas dienests pats koriģēja muitas vērtību, kā aprakstīts iepriekš.
- 32 Šajā ziņā vispirms būtu jānorāda, ka Savienības Muitas kodeksa 173. panta 2. punktā ir paredzēts vispārīgs noteikums, saskaņā ar kuru pēc preču izlaišanas, kā tas ir šajā gadījumā, deklarētājam (importētājam) vairs nav atļauts grozīt muitas

deklarāciju. Izņēmuma kārtā šā kodeksa 173. panta 3. punktā ir paredzēts, ka pēc deklarētāja pieteikuma var atļaut grozīt muitas deklarāciju pēc preču izlaišanas, lai deklarētājs varētu izpildīt saistības attiecībā uz attiecīgās muitas procedūras piemērošanu precēm.

- 33 Šo tiesību normu kontekstā jāatzīmē, ka, no vienas puses, muitas vērtībai ir jāatspoguļo importēto preču reālā ekonomiskā vērtība un tajā ir jāņem vērā visi šo preču elementi, kam ir ekonomiska vērtība (šajā nozīmē skat. it īpaši Tiesas spriedumu, 2021. gada 22. aprīlis, *Lifosa*, C-75/20, EU:C:2021:320, 24. punkts un tajā minētā judikatūra). No otras puses, no Savienības Muitas kodeksa 173. panta 3. punkta skaidri neizriet, ka šajā tiesību normā ir noteikts deklarētāja pienākums, nevis tiesības lūgt deklarācijas grozīšanu, un jēdziens “grozīšana” nozīmē arī, ka deklarācijā ir kļūdas vai neprecizitātes, kas ir jāizlabo. Šajā saistībā nav skaidrs, vai par šādu kļūdu vai neprecizitāti var uzskatīt tādas muitas vērtības noteikšanas metodes nepiemērošanu, kas nevarēja tikt izmantota deklarācijas iesniegšanas brīdī.
- 34 No Tiesas judikatūras cita starpā arī izriet, ka saskaņā ar deklarācijas neatsaucamības principu, tiklīdz deklarācija ir pieņemta, deklarācijā ietvertās ziņas var grozīt tikai Savienības tiesiskajā regulējumā stingri noteiktos gadījumos (šajā nozīmē skat., piemēram, spriedumu, 2014. gada 17. septembris, *Baltic Agro*, C-3/13, EU:C:20227, 43. punkts un tajā minētā judikatūra), un Savienības Muitas kodeksa 173. panta 3. punktā paredzētā iespēja grozīt deklarāciju ir jāinterpretē stingri (spriedums, 2023. gada 8. jūnijs, *Zes Zollner Electronic*, C-640/21, EU:C:2023:[457], 43. punkts).
- 35 Šajā saistībā būtu jāatzīmē, ka ar Savienības Muitas kodeksa 176. panta [1. punkta] c) apakšpunktu Eiropas Komisijai ir uzticēts uzdevums noteikt procedūru muitas deklarācijas grozīšanai pēc preču izlaišanas saskaņā ar 173. panta 3. punktu. Tomēr Īstenošanas regulā, kas, kā izriet no tās 39. apsvēruma, tika pieņemta, cita starpā lai precizētu “[..] situācij[as], kurās muitas deklarāciju var grozīt pēc preču izlaišanas [..]”, nav paredzēta deklarācijas pārskatīšana tādā situācijā kā šajā lietā, proti, kad pēc deklarācijas iesniegšanas piegādes līgumos izdarītu grozījumu rezultātā rodas skaidrība par cenu, kas faktiski maksājama par precēm. Turpretī, piemēram, Īstenošanas regulas 130. panta 3. punkts skaidri aizliedz ņemt vērā atlaides, kas izriet no līguma grozījumiem, kuri veikti pēc tam, kad pieņemta muitas deklarācija.

III.

1. [..] [pienākums iesniegt lūgumu saskaņā ar LESD 267. panta trešo daļu]
2. Šajos apstākļos, lai kļiedētu šaubas par konkrētajā lietā esošajām tiesiskajām attiecībām piemērojamo Savienības tiesību normu interpretāciju un piemērošanu, ir atbilstoši vērsties Savienības tiesā ar lūgumu skaidrot attiecīgās Savienības tiesību normas. Šajā lietā izšķiroša nozīme ir atbildei uz šā rīkojuma rezolutīvajā daļā izklāstītajiem jautājumiem, jo tā – it īpaši nodrošinot Savienības tiesību

pārākumu – ļautu novērtēt apelācijas sūdzības iesniedzējas importam piemērojamā PVN pienākuma apjomu un brīdi, kad šis pienākums ir radies, proti, apstākļus, ar kuriem cita starpā ir tieši saistīta nodokļu administrācijas spēja noteikt nokavējuma procentus par šo nodokli.

Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus [...] [atsauce uz procesuālajām tiesību normām] [...], šī tiesnešu palāta:

nolemj šādi:

[...] [procesuālās standartfrāzes]

uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus jautājumus prejudiciālā nolēmuma sniegšanai:

1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, 70. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šā panta 1. punkts nav piemērojams situācijā, kāda ir šajā lietā, kad muitas deklarācijas pieņemšanas brīdī un saistībā ar pārdošanu, kas notikusi tieši pirms preču ievešanas muitas teritorijā, ir zināma tikai provizoriski maksājamā cena, kas vēlāk (proti, pēc deklarācijas iesniegšanas un preču laišanas brīvā apgrozībā) tiek koriģēta uz augšu vai uz leju, ņemot vērā apstākļus, kas nav atkarīgi no darījuma pušu gribas un kas deklarācijas iesniegšanas brīdī nav zināmi?

2) Vai Regulas (ES) Nr. 952/2013 173. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka deklarētājam nav pienākuma lūgt, lai muitas iestādes koriģē muitas vērtību, kas noteikta un deklarēta saskaņā ar minētās regulas 74. pantu, ja – kā tas ir šajā lietā – par precēm faktiski maksājamā cena, kas minēta šīs regulas 70. panta 1. punktā un kas nebija un nevarēja būt zināma deklarācijas iesniegšanas brīdī, kļūst zināma pēc šo preču laišanas brīvā apgrozībā?

[...] [procesuālās standartfrāzes un tiesas sastāvs] [...]